

De grote vraag van de Paradijsvogel

Jaren geleden was de Paradijsvogel actief in het land van misvattingen en technologie. Het deed hem geen deugd. Zoals heel veel vogels in dat land werd hij vanbinnen hoe langer hoe meer van ijzer. Het leven gleed uit hem weg. Zijn pluimen werden schraal en zijn stem werd schor. Hij probeerde nog te zingen af en toe maar zijn lied was schor. Helemaal van metaal doorspekt.

De grote Koning die heerste over dat rijk vond de vogel niet mooi meer. Weg met die lelijke vogel! Had de Koning geroepen. En de Paradijsvogel werd weggestuurd uit het land van misvattingen en technologie.

Uitgeput en op de grond beland kwam de Paradijsvogel weer aan in het Paradijs, het land waaruit hij eigenlijk afkomstig was. Hij werd heel zacht en lief verzorgd tot zijn pluimpjes weer helemaal schitterden en weer helemaal op orde lagen. Hij kon langzaam, ook weer zingen. Hij werd door velen omringd en was gelukkig.

Hij begon een leven uit te bouwen in dit paradijselijke land van zijn oorsprong. Hij leerde zijn lied aan nieuwe kleine vogels die erg hun best deden. Daar ging hij zeer in op.

Maar het liep allemaal toch niet zo ideaal als hij in het begin dacht. De vele andere paradijsmusjes die hem zo verzorgd hadden verdwenen uit het zicht. Een grote uil die altijd raad gaf verdween ook. Dat maakte het hem soms erg moeilijk. Door die twijfel kwamen de zanglessen onder druk te staan. De kleine vogels in de lessen waren nogal levenslustig en de Paradijsvogel wist niet goed meer hoe om te gaan met deze speelsheid van de musjes. Het leek erop dat de Paradijsvogel weer wat stijf werd vanbinnen, terug meer van ijzer werd.

En dat is zo moeilijk. De Paradijsvogel merkt dikwijls dat hij regelmatig in de war is. Hij denkt dat het land van misvattingen en technologie hem meer zal brengen. Soms gelooft hij niet meer in die lesjes voor de kleine vogels. Plotseling verlangt hij soms weer naar het zicht van de Koning.

Toch weet de kleine vogel vanbinnen in hem heel goed hoe verdrietig hij was als de koning zijn lied niet waardeerde. Neen, de Koning keek alleen naar zijn mooie veren, maar zijn lied en al het werk dat het kostte om zulke liederen te schrijven zag hij allemaal niet. Neen, de Koning vond het maar wat aandoenlijk. Dat heeft de Paradijsvogel zoveel pijn gedaan dat hij daar telkens terug aan moet denken. De grote vogel vanbinnen in hem wil echter schitteren in het land van de Koning en wil gezien worden. Die probeert maar telkens terug te gaan naar het land van ijzer. Maar de kleine vogel vanbinnen voelt nog heel hard hoezeer hij geminimaliseerd werd en niet gezien werd. Wat hij deed was maar aandoenlijk te noemen en zulk klein onnozel vogeltje kon toch niets serieus zingen! En toch bleef de Paradijsvogel maar moeite doen om toch in de smaak te vallen bij de Koning.

En nu na jaren in het land van het Paradijs begrijpt de Paradijsvogel het niet. Hij weet heel goed hoeveel verdriet de houding van de Koning hem deed. Het gevoel geminimaliseerd te worden, als aandoenlijk gezien te worden, die vernedering kan hij nog steeds erg voelen, en toch wil de vogel weer achter de Koning aanlopen. Hij begrijpt zichzelf niet.

Hij weet dat hij ongelukkig wordt in het land van misvattingen en technologie en toch hoopt hij dat de Koning hem zal gaan waarderen. En als de Koning hem dan nog zou gaan waarderen dan wordt hij nog sneller van ijzer en gaat hij helemaal dood!

Hoe komt het dan dat ik verlang naar iets wat mij dicht bij de dood brengt?

De grote vraag van de Paradijsvogel

En als de Vogel rondkijkt in het land van de Koning dan ziet hij allemaal vogels die in de smaak van de Koning willen vallen. Erger nog, ook in het Paradijs zijn veel vogels op zoek naar een kans om bij de Koning in de smaak te vallen. Hoe komt dat?

“Het is de smaak van ijzer”; denkt de Paradijsvogel. “Ik heb zeker ergens ijzer gegeten en ben weer stijf aan het worden!” “En dan voel ik me rot. Met al dat ijzer vanbinnen voel je je niet goed in je vel en krijg je tekort vanbinnen. Hoe kan ik toch die smaak van het ijzer loslaten?” Denkt hij.

Maar de Paradijsvogel heeft wel terug moed. Hij merkt ook dat hij soms, na een periode van ijzer, toch ook weer soepel wordt. Ha! Denkt hij, ik kan dus ook weer omkeren! Hij gaat volop op zoek naar methodes om het ijzer te weren en het tekort vanbinnen te vermijden.